

SETMANARI CASTELLARENC

ANY III :: NUM. 103
Castellar del Vallès - 15 febrer 1935Redacció, Administració i Impremta:
Puig de la Creu, 3Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

La neu d'enguany

Quan no abunden els temes a comentar i si n'hi ha són matèria poc agradosa, el millor és parlar del temps. La política, actualment, resulta perillosa per a ésser glossada. A més, hi ha gestos que es prestarien a un comentari oportú, les quals, però, no hi ha manera d'enfocar amb probabilitats d'èxit. No estranyeu, doncs, que avui dediquem unes quantes ratlles a parlar del fret que fa, tema, per altra part de la més rigorosa actualitat.

Els lectors s'hauran adonat de que l'hivern ha volgut obsequiar-nos amb una nevada. És clar que l'obsequi ha resultat molt requitit i que no ha estat tan pròdic com en altres indrets on segons sembla, la neu hi ha caigut a carretades. De totes maneres no ens podem queixar. Per la diada de la Candelera i l'endemà, la gent es passejava sota el sol, contenta de desmentir allò de que si la Candelera riu el fred és viu. Ja ens pensàvem que, rient, rient, haviem mort l'hivern per tot l'any, almenys. I ara, teniu: Ens surt de trasantó, quan ja no l'esperàvem amb una baixa del termòmetre i una nevadeta que ha vingut a tirar per terra les nostres il·lusions.

Així és la vida, amics. Hi ha qui es figura, perquè veu un dia lluir el sol que més escalfa, que no farà més fred i penja l'abric a l'armari i l'omple de boles de naftalina per a resguardar-lo de les arnes. Ja no farà més fred!—cria com un bútxara. I surt al carrer tan tranquil. No preveu que al darrera una muntanyola, enterament amagats, hi pot haver uns quants núvols que així que el vent s'afebleixi, avançaran i ens arruïxaran amb una pluja glaçada, una calamarsa o una nevada subreptícia. I per torna, amb algun encostipat o un atac gripal que ens estenellará al llit per uns quants dies.

Si voleu creure'n no siu confats amb el temps. En qualsevol moment pot jugar-nos una mala passada. Mentre no senyali el calendari que som pels volts de Corpus no amagueu l'abric. Així, almenys, podreu viure més tranquils.

GLOSSARI

Cauen amb calma dotze hores del nostre cloquer gòtic ogival, quan, amb veu cançonera i valencejant s'atansa de l'enllà a la cantonada del carreró cridant les seves mercaderies al «taronger» i el seu carro.

Gràcies a la construcció de cara al migdia d'aquesta renglera de cases, en aquestes hores es veuen totes elles amara-des de sol d'una irradiador de somni.

Al voltant del carro, ja s'hi evocuen unes dones que desinvoltes l'hi discuteixen el preu i qualitat de la mercaderia. Mentre que allà a un portal colpejat pel sol, una mare amb un plat de sopes fines a la mà va peixant amb paciència un infantó que batent els bracets somriu joguissos, de cara enrogida i cabell ros i daurat. La mare peixant-lo el contempla amb èxtasi.

A la paret d'ací a la casa blanca, hi han penjades a uns claus tres gàvies, que colpides pel sol del migdia, hi saltironegen uns ocells cantossejant Oh! qui ho sap que canten? Podrien molt bé cantar joia al sol que els amanyaga, però, no podrien cantar l'enyorança de la llibertat perduda? No podrien mal dir del jorn que van ésser engaviats? Abans de la gàvia, tenien el camp immens! Els horitzons infinit! Eren lliures! Tenien una estimada que anaven a veure quan els plaia. La naturalesa baix als seus peus que il·limitada s'estenia amb menjar de tota mena. I la boscuria gemada fent-los-hi ofrena d'arbres i esbarzers de totes formes per a penjar-hi el niuet d'amor que tant estimaven. I la torrentera cristal·litzant aigua per a les beurades. Oh, caudal d'una joia inapreciable que amb quatre reixes d'una estremada fragilitat els ha sigut robada!

I jo, seguint llarga estona meditant davant la llibertat perduda d'aquests eixeridois irracionals, veig que encara canten. I seguien saltironant de llistó a llistó dins la seva gàvia entonant de tant en quan algun melòdic cant pels humans tan indescifrabable i profund.

La mare d'aquell infant perquè ha menjat les sopes el bressa a la falda cantant-li una cançó.

I de lluny portat per la brisa de la tarda que entra, arriba fins ací la veu del «taronger» que tot i ésser ja carrers avall, es sent que crida encara la seva mercaderia.

MARCEL JUNCA

**Camiseria
i Confeccions**per a senyora,
home i nens**Assortit
en
articles
per a
Carnaval**Interessa a tothom
les rebaixes del**Mes Blanc****a Casa Pascuet**

a on trobareu a PREUS DE FABRICA

Gèneres Tolrà - Tovallols
Mocadors - Vànoves - Llençols
Roba de taula - Cobrellits
Cobretaules - "Hules" etc.

Carrer Major, 45 i 47

L'escola sense Déu

És un fet tristíssim que en la majoria de les escoles de la nostra terra no es parla de Déu ni s'ensenya Religió i quasi tota la generació que puja, la major part dels nostres infants d'avui, els futurs homes de demà, creixen sense tenir esment de les coses espirituals. «No sols de pa viu l'home» ens han dit i és provat que l'home sense Religió és com una bèstia qualsevol però malgrat aquesta veritat a la joventut sols se l'hi ensenya la part material de la vida que no és altra cosa sinó allò que ens atormenta, que ens ofega i ens mata i no se l'hi ensenya res de la part espiritual que és tot allò que ens dona esperances i ens fa viure feliços i resignats tot pensant en obtenir el premi etern mercedor per aquells que en la terra han practicat la virtut i la santedat. La Religió que no es practica ni s'apren de petit i en comú particularment a l'Escola no acostuma a penetrar en el cor del poble d'una manera marcada ni tampoc hi arrela definitivament, encara que dintre de la llar familiar es tingui cura de practicar-la. Fa més un mestre, un sacerdot, un home qualsevol religiós i de bona fe predicant i ensenyant Religió davant un grup d'oients, que no pas un pare o una mare a casa seva especialment, perquè tota doctrina inculcada públicament s'escampa més i s'arrela més que no en privat per la força que li dona el conjunt d'opinions que vénen a reforçar-la perquè sempre es troba qui ajuda a propagar l'aprenentatge i d'on pot sorgir la controvèrsia que sempre ve a enfortir les teories expressades per aquells, cosa que en família no hi és i per consegüent és més fàcil tombar un competidor que destrueix allò que a casa s'ha sentit i s'ha vist practicar, amb molt poc esforç i encara amb tota mala fe o bé ignorància quan fora d'ella no es practica.

L'obra antireligiosa i corruptora dels gràfics i dibuixos que per tot veiem, dels escrits que arreu llegim, dels cines, dels teatres, mitings, de les conferències, perverteixen els pensaments i els sentiments de l'infant que no coneix l'escola catòlica que no d'aquell que la frequenta i és molt natural que així sigui perquè el primer no coneix res de la part espiritual de l'home, res de l'ànima que el sosté i troba bé tot allò que l'amatzina i en canvi l'altre ho reprova en el fons de la seva consciència. Aquell que ha begut les doctrines religioses a l'escola, encara que sembli que no les recorda sempre l'hi queda almenys un xic de dubte o de repugnància en aquelles coses contràries al que l'hi han ensenyat i això sol pot fer que avergonyit s'arrepenteixi si algun cop ha

procedit contra el que li ensenyaren tornant al camí que en l'Escola hi aprengué, gràcies a l'ensenyament de la Religió. Molts diuen equivocadament que una gran part dels que ha estudiat en les escoles catòliques són després els seus més grans enemics, però això no és veritat i encara que alguns n'hagin renegat han deixat en alguna de les seves obres quelcom que recorda el seu catolicisme mai del tot desaparegut. L'après de petit sempre queda més o menys.

No hi ha moral afectiva sense Religió perquè la moral que no és religiosa no és durable i és susceptible d'aixemplant-se o d'escurçar-se o sigui de variar, mentre que la moral religiosa és única i per consegüent sempre igual. La Religió no sols ensenya la moral vertadera sinó que ens dona una cultura més refinada, més sòlida i amb més urbanitat i respecte al pròxim. És una cultura més elevada en tots sentits que no la que proporciona l'ateisme i per tant l'home religiós és més respectuós i més culte i més complidor dels seus deures envers la Societat i la Família i també amb la Pàtria. L'home religiós pot dominar més fàcilment les seves passions i practicar les virtuts que no el descregut i per tant és més sociable i més savi per a governar i per a ésser governat perquè sap més els seus deures.

El mestre, al men entendre, deuria ésser l'inculcador de les doctrines de Crist en l'escola i així tindriem molt d'adelantat sobre el que els pares poden ensenyar als seus fills ja que la majoria d'ells caps de casa no tenen temps d'ensenyar la doctrina cristiana als darrers. El poble que té creences religioses no es deixa enganyar fàcilment, sinó veiem l'exemple del passat a Astúries quan la revolta d'octubre de l'any passat en que molts mestres ensenyaven als infants doctrines perverses en lloc de la doctrina de Crist. Foren molts segons ha quedat demostrat els mestres que ensenyaven als infants que anaven a les seves escoles a maleir a Déu i és provat que qui no respecta a Déu tampoc respecta als homes com succeí. El mestre ateu encara fa més mal, com també aquell que és indiferent en matèria religiosa, perquè a més de l'esmentat perd l'ànima dels seus deixebles fent-los sofrir amb desesperació les penes i amargures de la vida, sense esperances d'una altra vida santa i eterna després de la trista vida terrenal al que no deixa d'ésser un consol pels creients.

Totes aquestes consideracions, sense afegir-hi que tota la ciència d'avui es deu als homes religiosos d'ahir i que ara sinó

fos per les comunitats religioses que no s'han pogut foragitar de tot arreu del món malgrat els esforços de la Maçoneria i dels sectaris i de les escoles particulars a on s'ensenya Religió, ensenyen que serien molts els infants, m'atreveixo a dir la majoria, que no sabrien avui anar a rebre instrucció de cap mena i deuria fer comprendre als pares la necessitat que tenen a fer anar els seus filllets a les escoles on avui s'ensenya a estimar a Déu i als homes, allunyant-los d'aquelles on es nega a Crist i s'ensenya a odiar el pròxim en lloc d'estimar-lo i respectar-lo.

Els homes públics pel bé de la Pàtria haurien de disposar que el Crist no desapareixés de les escoles seguint l'exemple de la petita República d'Honduras que darrerament ha fet obligatòria l'ensenyança religiosa a les escoles nacionals per vergonya d'altres nacions més importants en territori i en història, però quins homes públics no són tan entenimentats ni saben els seus deures cívics i religiosos.

L'Escola sense Déu és una de les majors calamitats que existeixen, és una taca per la Societat, una mofa per la Família, un escarni per la Religió i un foc de destrucció per a la Pàtria perquè qui desconeix a Déu no respecta als homes. L'escola sense Déu és la causa del malestar dels pobles i el fonament de les revolucions.

JOAN B. TURULL

«Torra Turull»

Notes de la Redacció:

- 1.ª La Redacció no es fa solidària dels articles d'aquesta secció; d'ells en seran únicament responsables llurs autors.
- 2.ª Els originals no seran retornats i hauran d'anar signats. Podrà usar-se a la seva publicació d'inicials o pseudònim, prèvia advertència de l'original.

Per a combatre el fret
el millor és un bon foc

i per llenya no cal patir:
torrats de pi, bons costals,
així com també estelles
seques, alzina i torrats de
plàtan, tot a molt bon preu

Masover de Càn Padró

Per encàrrecs dirigir-se a la
CARRETERA DE SENTMANAT, 71
tots els dissabtes de 1 a 5 tarda

Repart a domicili

Joan Romeu Wera

Posa en coneixement a tot el poble de Castellar del Vallès, que a partir del passat dilluns, dia 11, d'aquest mes, va traspassar el seu establiment de Llauneria i Electricitat al senyor MANUEL ROVIRA PLANAS, per tant, espera de tots els clients i públic en general es serviran confiar-li les seves comandes, així com també aprofita aquesta avinentesa per donar a tots les gràcies i fer prevaldre el seu més sincer agraïment.

Manuel Rovira Planas

Successor de J. Romeu Wera

Al fer-se càrrec de la Llauneria i Electricitat que fins el dia 11 d'aquest mes ha regit el seu antecessor senyor JOAN ROMEU WERA, s'ofereix a tot el poble de Castellar, amb seguretat de deixar-los sobradament complacuts en totes quantes comandes es serveixin confiar-li.

Aprofitant aquesta primera oportunitat per a saludar a tothom.

Carrer Major, 63 Telèfon 20

CARBONS I LLENYES

Carbó alzina del Montseny - Carbó Gales Antracita - Coc - Bolado - Carbó rabassó

Tots de les millors qualitats.

Per a comandes dirigir-se a Josep Jordà (a càl BATLLORI)

—CASAMENT. Jove de 29 anys amb bona posició i bon tipus, desitja conèixer senyoreta agredida per fins matrimonials, assumpte seriós i reservat.

Escriure a les inicials A. B. al Cafè «LA RABASSADA»

Castellarencs: Anuncieu a LA FARGA

NOTICIARI

LA CONTRIBUCIÓ TERRITORIAL I INDUSTRIAL I LES CEDULES PERSONALS

Tal com anunciàvem en la nostra anterior edició, els dies 15, 16, 18 i 19 del corrent mes i hores de 9 a 12 del matí, es cobrarà el primer trimestre de la contribució territorial (rústica i urbana) en el local de costum de les Cases Consistorials, advertint als contribuents que deuen haver de retirar els rebuts que satisfan per trimestres i els del primer semestre.

Si hi ha algú que en els esmentats dies no li és possible retirar llurs rebuts pot dirigir-se a Sabadell carrer Montserrat 4, del 1 al 10 de març propinent, sense recarrecs.

També durant els dies de cobrament de la contribució a la nostra població, els

LLIBRES DE POEMES DE J. VIVES I BORRELL

es troben de venda al preu de 3 pessetes l'exemplar a la impremta d'aquest setmanari: Puig de la Creu, 3

La pròdiga emoció Refugi perdorable (segona edició) L'imperi autèntic

que encara no ho han efectuat podran retirar llurs cèdules personals corresponents a l'any 1934.

Per la Recaptació de l'Estat, han estat fixats els dies 18 i 19 del mes que som per la cobrança del primer trimestre de la matrícula Industrial i de Comerç durant les hores de 9 a 12

Posem en coneixement de tots els industrials de la nostra població que deuen retirar tots aquells rebuts que satisfan per trimestres i els anys.

Aquells que no retirin llurs rebuts en l'esmentat termini, poden dirigir-se a Sabadell (Carrer Víctor Balaguer, 198) durant els dies del 1 al 10 del proper mes de març, sense recarrecs.

L'ESBART TEATRAL DE L'ATENEU CASTELLARENC

L'Esbart Teatral de l'Ateneu Castellarenc, el proper diumenge es traslladarà al Sanatori de Puig d'Olena del terme de Sant Quirze de Safaja per tal de representar-hi una funció teatral

També hi prenrà part el jove Eduard Borrell, recitant alguns dels monòlegs originals d'en Pepe Marquès, que tan encertadament interpretà el dia del Festival Pro Infància.

El fet de traslladar-s'hi és desinteressadament i amb l'exclusiva finalitat de poder donar unes hores d'esbargiment als malalts que s'hi hostatgen.

Bella gesta que nosaltres celebrem i desitjarem aconseguissin l'èxit que és d'esperar.

REUNIÓ DE GERMANDATS

Per avui a les 8 del vespre, la Germandat de Sant Marc té convocades a les Junes de totes les Germandats de la població, a una reunió que tindrà lloc a les Cases Consistorials per tal de tractar d'una possible fusió de les mateixes.

LA CLASSIFICACIÓ I DECLARACIÓ DE SOLDATS

El proper diumenge, a les 9 del matí, tindrà lloc a les Cases Consistorials l'acte de la classificació i declaració de soldats, dels minyons pertanyents a lleba d'enguany, així com també l'acte d'exemptions i prorroques de 1.ª classe concedi-

des a minyons corresponents a les llebes del 1931 i del 1933.

Ço que fem avinent per a coneixement de tots aquells interessats, advertint-los que la compareixença a l'esmentat acte és personal, llevat d'aquells casos que ho impedeixi causa justificada i els quals ja preveu el vigent Reglament de Reclutament.

EL PROPER CARNAVAL

Seguint la informació que prometèrem donar als nostres lectors referent a les ballades de Gitanes, organitzades per l'Ateneu Castellarenc, pel proper Carnaval, podem concretar que són tres les colles que hi sortiran, compostes de dotze parelles cada una.

També per l'esmentada societat s'han organitzat grans balls així com també l'arribada i «enterro» de «Carnestoltes».

No cal dir que l'èxit és assegurat.

DEFUNCIÓ

Dia 9. —Dolors Marra Guixà, casada, de 73 anys.

El nostre més sentit condol a tots els seus familiars.

SUBSCRIPCIÓ per auxiliar a Ramon Vallmitjana i família

(seguirà)

Suma anterior	Ptes.	305'30
Pau Humbert	4	
Salvador Ordeix	1	
M. Bastons	1	
Josep Vabril	50	
Antoni dodés	1	

TOTAL Ptes. 312'80

Amb aquest total queda closa la subscripció, quin import s'ha fet efectiu a l'Alcaldia, amb el fi de que sigui llinrada a la família Vallmitjana, en la forma que cregui més convenient.

A tots quants han contribuït a aquesta recaptació, agrairíem us en donem les gràcies.

LA REDACCIÓ

—ES VEN CASA al Carrer Sant Pau núm. 2 disponible per habitar-la al moment, a molt bon preu.

Raó Sant Miquel, 32

Cine Sonor Ateneu

Diumenge, dia 17 de febrer 1935

Escollit programa a base de dos films de primera categoria, de la marca dels èxits "WARNER BROS FIRST NATIONAL"

El cada dia més interessant
NOTICIARI «Paramount»

La colossal pel·lícula:

A MEDIA VOZ

interpretada per la gentil
ANN DVORAK i el popular
galan David Manners

Presentació del colós de la
pantalla EDWARD G. RO-
BINSON, l'inoblidable pro-
tagonista de «Pasto de tibu-
rones», secundat per Helen
Vinson i Mari Astor en el
super-film:

El Pequeño Gigante

Totalment parlada en castellà

Completarà el programa una VARIETAT SONORA «Warner Bros»

L'hivern ja ha arribat

i com a cosa pròpia sol fer molt fred, po-
so a la venda del públic un gran estoc de
torrats i carbonet a un preu vertadera-
ment econòmic.

Els sacs que l'any passat valien 4 pes-
setes, aquest any valen:

1 sac 3'50 pessetes; 2 sacs 6'50; 5 sacs 15
hi han torrats d'alzina, pi, platan i acàcia

Torrats d'alzina, 1 quintà, 3'— ptes.

« « 5 « 13'75 »

« de pi, 1 « 2'50 «

« « 5 « 11'25 «

Platan i acàcia, 1 « 2'25 «

« « 5 « 10'— «

També hi trobareu llenya verda de 1'50 a
2'25 ptes. el quintà. I a més hi ha sacs de
entalles, a 4 ptes. el quintà.

Costals a 5 pessetes la carga.

Tots aquests preus, són portat a domicili.

Florenci Serrà

Puig de la Creu, 12 (Casa Guitó)

Asria. Bancària CLARNUS

Diputació, 309, entressol, 1.ª (entre Bruc i Llúria)

Hores de despatx: 9 a 12 matí - Telèfon 20302

BARCELONA

Préstecs de diners i de grans capitals
en hipoteques o document privat, etc.
i sobre tota classe de finques urbanes
i rústiques, etc.

(Tramitació ràpida i reservada)

En totes les poblacions i pobles d'Espanya, es faciliten préstecs de capital en metàl·lic, des de 25.000 fins a 3.000.000 de pessetes. Amb la garantia, per al peticionari que sol·liciti el préstec, de nostra rigorosa reserva. Tipus d'interès, des del 5% anual. Pagament d'interessos, per trimestres o semestres vençuts, sense recàrrecs ni apremis. Temps de duració de les operacions de préstec, (termini de venciment), des d'un fins a 20 anys, o sigui pel número d'anys que es convingui, indistintament a curt o llarg termini, amb dret en el venciment a prórroga o aplaçament, lliure de recàrrec i apremi, sempre i quan s'estigui al corrent de pagament d'interessos. Condicions per a la devolució del capital prestat amb facilitats i avantatges per a l'amortització voluntària, o sense ella; l'amortització voluntària pot afectar-se indistintament o conjuntament pels procediments de parcial, mixta i total.